

1. Em - lé - kez - zünk mennyi Fi - á - ról,
Jé - zu - sunk - nak sok kín - já - ról,
Ér - tünk mi - ket szen - ve - dett.

2. Átvállalván bűneinket, / Ádám-hagyta szégyenünket,
Minden gonosz tetteket.
3. Isten küldte bús keresztre, / Áldozatnak őt jegyezte,
Őt, kin nem volt semmi folt.
4. Vérért adta vétkeinkért, / Eltékozolt életünkért
Az, ki örök tiszta volt.
5. Ki ne volna néki hálás? / Ki ne zengne néki áldást,
Szívből szóló éneket?
6. Bűnösökért büntelen holt, / Angyalok közt szent Király volt,
S csúful elítéltetett.
7. Vétkesekért kint, keservet, / Vett vállára súlyos terhet,
S népe leköpdöste őt,
8. Gúnyos szókkal őt sebezte, / Feszítette zord keresztre
Két hitvány lator között.
9. Ó, adj hitet, szent Királyunk, / Hogy örökkön téged áldjunk,
El ne feledjünk sosem.